

[Indenrigsministeren.]

nes Side. De er ligesom vi helt klar over, at Verdenssituationen egentlig ikke opfordrer til at nedlægge hverken den ene eller den anden af de en Gang trufne Beskyttelsesforanstaltninger. Man faar saa haabe, at Situationen vil bedre sig, men indtil det sker, mener jeg, man maa vise en vis Tilbageholdenhed med at nedlægge disse Ting.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard talte om to Forhold, begge vedrørende Kreditforeningerne. Det første var Udlaansgrænsen, saadan som den findes inden for Husmandskreditforeningerne, og jeg forstod, at det ærede Medlem navnlig beskæftigede sig med Jydsk Husmandskreditforening og Herning Kreditforening. Jeg erkender, at der her er et Problem, som før eller senere maa løses. Derfor har Ministeriet ogsaa arbejdet med Sagen, men det skal indrømmes, at den ikke ligger helt saa let, som det maaske ved første Øjekast kunde synes. Min og Ministeriets Opfattelse er, at der engang i 30erne er fastlagt et vist Forhold mellem, skal vi sige Herning Kreditforening paa den ene Side og Aalborg Kreditforening paa den anden Side, og at man maa søge tilvejebragt saadanne Grænser, at det oprindelige Forhold stort set bibeholdes. Det vil altsaa sige, at man skal søge at finde ud af, hvilken Ejendomsskyldvurdering der svarer til de henholdsvis 8 000 Kr. og 12 000 Kr., som gælder, naar Talen er om Forholdet mellem Herning Kreditforening og Aalborg Kreditforening. Jeg er ikke i Stand til i Dag at sige — og det er der næppe nogen der er —, hvilke Tal de skal erstattes med. Der foreligger nemlig ikke noget statistisk Materiale, som tilstrækkelig klart viser, hvilken Ejendomsskyldvurdering der svarer til 8 000 efter den gamle Vurdering, og hvilken der svarer til 12 000. Jeg regner med, at det vil kunne klares i Løbet af Sommeren, og at man saaledes vil kunne stille det Forslag, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard efterlyste, i Løbet af Efteraaret. Ministeriet har altsaa ikke set bort fra Sagen og har heller ikke villet skrive den i Glemmebogen, man har bare ikke følt sig tilstrækkelig sikker paa at kunne skabe saa nogenlunde det samme Forhold, som hidtil har været gældende.

Hvad angaar Spørgsmaalet om de dobbeltmøntede Obligationer, erkender jeg, at der ogsaa her ligger et Problem. Ogsaa dette Spørgsmaal har ofte nok været drøftet i Ministeriet. Det skete bl. a. i Efteraaret, da man gav Tilladelse til, at Kreditforeningerne ophørte med at opkræve det Beløb

til Kursdifferencefonden, som det ærede Medlem omtalte. Dets Bortfald skete, saa vidt jeg husker, i December i Fjor, idet man paa det Tidspunkt maatte mene, at nu havde Foreningerne saa megen Reserve, at de var i Stand til at klare et eventuelt Kursfald, uden at de derved kom ind i Uføret. Endvidere drøftedes Spørgsmaalet, da Konverteringsloven, Støtteloven, som man kaldte den, var til Behandling i Foraaret, men ogsaa da mente man at maatte vige tilbage for en almindelig Ordning. Senest har Spørgsmaalet været drøftet, da Jydsk Husmandskreditforening for ikke længe siden henvendte sig til Nationalbanken for at faa Valuta stillet til Raadighed i Sterling, svarende til et Beløb af 22 Mill. Kr., til Konvertering af den Del af deres $4\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer, der laa i England. Nationalbanken nægtede at stille denne Valuta til Raadighed. Nu nævner det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard den Udvej, som ogsaa jeg anser for at være den i Øjeblikket eneste farbare, at Staten træder til. Det ærede Medlem har nævnt den før i et Samraad i Finansudvalget, og foranlediget deraf har jeg allerede sørget for, at Sagen vil blive optaget til Drøftelse. Naturligvis maa man ud over denne indre Drøftelse i Ministeriet have en Drøftelse i Finansministeriet, og jeg tvivler ikke om, at man i Løbet af Efter-sommeren eller Efteraaret vil være i Stand til at finde en for alle Parter rimelig Løsning.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne takke den højtærede Indenrigsminister for det Til-sagn, han gav mig med Hensyn til de to Spørgsmaal, jeg har rejst.

Med Hensyn til det første, Spørgsmaalet om Laanegrænserne, vil jeg gerne sige, at jeg i og for sig ikke er uenig med den højtærede Minister i Karakteristikken af Opgaven: at tilvejebringe en Tilstand som den, man fra alle Sider akkviescerede ved i 1936. Det vil altsaa sige, at det bliver inden for de samme Ejendoms-kategorier som tidligere, de to Kreditforeninger skal have deres Virke-omraade. Det er selvfølgelig ikke muligt ganske eksakt at sige, hvilke Grænser der skal fastsættes, men jeg finder dog, man ud-mærket i dette Øjeblik kan beregne sig til Grænser, som der vanskeligt vil kunne ind-vendes noget imod. Jeg er klar over, at det her drejer sig om en vis Interesse modsætning mellem Herning-Foreningen og Aalborg-Fo-reningen, men jeg synes ikke, det vilde være smukt af Herning-Foreningen, om den vilde gøre et Forsøg paa at erhverve sig en lille For-deli Kraft af den Prisudvikling, der har fundet